

Rozjímání na první sobotu (Únor 2024)

BLAHOSLAVENSTVÍ NA HOŘE

P. Marcin Sobiech

Maria, dnes se chci znovu ponořit do tvého Srdce; vypros mi Ducha svatého, vypros mi milost soustředění. Panenská Matko, buď mi nablízku, jako jsi byla nablízku apoštolům ve večeradle, posiluj a prohlubuj v mém duchu touhu po Bohu. Ty, Panno Tichá, buď se mnou v mém rozjímání, zbav mě zbytečných představ, roztržitosti a nedbalosti. Poslušná Ženo, pomoz mi otevřít své srdce dříve, než otevřu knihu, aby se stalo přívětivým domovem pro Slovo. Ženo modlitby, vnukni mi slova, která se dotknou Božího srdce a způsobí, že mě hojně naplní poznáním a porozuměním. Nevyčerpatelná kniho, Ty, která jsi dala světu číst věčné Otcovo slovo, ved' mě při čtení posvátného textu, abych uměl v každém slově najít to jediné, v němž se Otec plně vyjadřuje. Ty, která jsi chrámem Ducha, podporuj mě v rozjímání, abych se ti mohl podobat.

Panno, která všechny věci uchovávaš ve svém srdci a rozjímáš o nich. Ženo modlitby, dej, ať mám podíl na radosti, kterou jsi oslavovala Pána: kéž se tvá chvála a tvůj zpěv stanou mými. Zrcadlo, v němž se dokonale odráží obraz Syna, uděl mi milost žít život, který je věrným vyjádřením toho, co čtu, rozjímám, o co prosím a o co kontempluji.

Maria, když rozjímám o tajemství hlásání Božího království, přeji si dnes naslouchat slovům tvého Syna, která hlásal na hoře, již dnes říkáme Hora blahoslavenství.

*„Blahoslavení chudí v duchu,
neboť jejich je nebeské království.*

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

*Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti,
neboť oni budou nasyceni.*

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

*Blahoslavení tvůrci pokoje,
neboť oni budou nazváni Božími syny.*

*Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost,
neboť jejich je nebeské království.*

*Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit,
pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost;
radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.*

Tak přece pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.“ (Mt 5, 3-12)

Požehnaná Maria, jsem přesvědčen, že když Ježíš pronášel tato slova k tisícům lidí, kteří se shromáždili na onom kopci, myslel právě na tebe. Když nasloucháme Ježíšovým slovům, je nemožné si tě nevšimnout. Ty především jsi chudá v duchu a tobě také patří nebeské království. Ty, která jsi zakusila zármutek, zakusila jsi také útěchu; ty, nejtišší, jsi téměř vlastnila zemi. Ty, která neustále žízníš po spravedlnosti, jsi jí nasycena; ty, která jsi nejmilosrdnější, vyprošuješ milosrdenství. Ty, která máš Neposkvrněné Srdce, hledíš na Boha; ty, která prosíš o pokoj, jsi nazývána Královnou pokoje. Ty, kterou i dnes

očerňují, toužíš po nebeském království pro všechny. Ty jsi ta, která se raduje, neboť jsi obdržela velkou odměnu v nebi.

Maria, v tomto úryvku je, dalo by se říci, soustředěno téměř celé Kristovo kázání, ale v těchto slovech vidíme také tvoji životní cestu.

Tvá chudoba, Maria, kterou jsi zakoušela i po materiální stránce, dosáhla svého vrcholu v pokoře a v touze setkat se při zvěstování s Gabrielem nebo s Alžbětou a dalšími. Právě tvá chudoba se stala zdrojem skutečného bohatství. Svou bolestí, když jsi obětovala dítě v chrámu, když jsi slyšela Simeonovo proroctví, když jsi musela utéct do Egypta hledat dvanáctiletého Ježíše, když jsi se s ním setkala na křížové cestě, když jsi stála pod křížem a nakonec uložila tělo svého Syna do hrobu - nás učíš, že má smysl plakat jen nad příčinou, a ne nad následkem, a že některé věci lze poznat skrze slzy. Skrze své pokorné dílo, naplněné radostí nazaretského domu, když jsi soucítila s novomanželi v Káně a spolutrpěla jsi na Golgotě, ukazuješ nám a učíš nás svou něhou, že gestem se řekne víc než tisíce slovy. Svou touhou a hladem po spravedlnosti, jimiž byl naplněn tvůj tichý život, ukazuješ každému z nás, že to nemělo nic společného s touhou po pomstě a odplatě. Díky své zkušenosti s Božím milosrdenstvím, ale také s lidskou krutostí, když jsi po útěku do Egypta s Ježíškem a svatým Josefem poslouchala vyprávění o vraždění nevinných dětí v Betlémě, si uvědomuješ, že opakem milosrdenství je krutost, nikoli spravedlnost. Díky tvému Neposkvrněnému a Nejčistšímu Srdci, které bylo prosté zvědavosti a otevřené Bohu, můžeme vidět, že jsi se jako Pokorná služebnice Páně stala Královnou. Skrze tvůj vnitřní i vnější pokoj, který neustále panoval v tvém Srdci, který nebyl pokojem a klidem tohoto světa, se můžeme učit od tebe a stát se pravými Božími dětmi. Ve tvých radostech, které jsi prožívala především při Zvěstování a které jsi musela cítit, když jsi při obětování držela malého Ježíška v náručí; když jsi v téže chvíli naslouchala slovům proroka Simeona, že tvé Srdce pronikne

meč, můžeme vidět, že pravá je jen ta radost, která se nebojí čelit utrpení a je silnější než utrpení.

Maria, jak krásně jsi prošla touto cestou, ale pro nás už není tak snadné následovat výzvu tvého Syna k obrácení a proměně srdce. Chceme se od tebe učit svatosti, chceme přijmout pozvání tvého Syna, abychom se proměnili a skrze proměnu svého srdce byli také hlasateli království tvého Syna, ale i království tvého. Tvůj Syn, nejmilejší Matko, touží po našem štěstí, a proto, zaposloucháme-li se do řeckého textu, slyšíme, že blahoslavení jsou ti, kdo jsou šťastní. Ty si také přeješ naše štěstí, a proto ke každému z nás přistupuješ s takovou péčí a vyzýváš nás ke změně srdce. Tvá spolupráce při hlásání evangelia krásně zaznívá ve tvých zjeveních ve Fatimě. Všechny nás vyzýváš k pokání, k modlitbě růžence, která koneckonců není ničím jiným než pozváním k životu podle evangelia; jako podmínku přijetí Boží milosti zdůrazňuješ nutnost obrácení. Naše nejlepší Matko - ved' nás cestou naslouchání Božímu slovu a obrácení. Bez tvé pomoci to nezvládneme. Proto si přejeme uvést do života blahoslavenství a učinit z nich program našeho života. Jejich prostřednictvím se budeme moci osvobodit od falešných hodnot světa a otevřít se pravému dobru, a to jak tomu současnému, tak tomu budoucímu. Když zakusíme Boží útěchu, uspokojí náš hlad po spravedlnosti a setře nám z očí každou slzu smutku.

Papež František při jedné ze svých katechezí řekl:

„Bůh, aby se nám daroval, často volí cesty, které jsou pro nás nepředstavitelné, možná naše omezení, naše slzy, naše selhání. To je velikonoční radost, radost, o které mluví východní bratři, ta, která má stigmata, ale je živá, prošla smrtí a zakusila Boží moc. Blahoslavenství vás vedou k radosti. Vždy je to cesta, která vede k radosti.“

Naproti tomu starověký poustevník Petr z Damašku napsal:

„Blahoslavenství jsou darem od Boha a my bychom mu za ně měli projevovat velkou vděčnost, stejně tak i za dobrodiní, která z nich plynou, to znamená nebeské království v budoucím věku, útěchu zde, plnost všech dober a milosrdenství od Boha... jedním slovem, abychom se stali obrazem Krista na zemi.“

Maria, která jsi blahoslavená celým svým bytím, prosíme tě o sílu hledat Pána (srov. So 2,3) a bez ustání ho následovat po cestě blahoslavenství.

Amen.

Ave Maria!